

Jocs d'Hivern

Article d'opinió de *Sílvia Romero*, diputada al Parlament del PSC per Lleida, Pirineu i Aran

La diputada pallaresa Silvia Romero en una imatge d'arxiu | PSC Comarques de Lleida

[despiece]Senyor director,
[noindent]

La candidatura dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern Pirineus-Barcelona 2030 ha de ser un projecte comú, necessàriament compartit per Catalunya i l'Aragó, perquè és una oportunitat històrica de progrés pel conjunt dels Pirineus. Dissabte 13 de novembre, a Vielha, el món local dels territoris pirinencs va començar a caminar en aquesta direcció al costat del Comitè Olímpic Espanyol, 11 anys després que proposés la iniciativa el llavors alcalde de Barcelona, Jordi Hereu.

Els Jocs d'Hivern són una oportunitat per promocionar els Pirineus a nivell mundial, per potenciar aquests territoris i el sector de la neu, per avançar en la cohesió territorial i per posar al dia infraestructures bàsiques. Diguem-ho clar, els Jocs poden esdevenir un punt d'inflexió en la lluita contra el despoblament als municipis d'alta muntanya i per relançar aquest territori econòmicament i socialment. Aquesta és al meu entendre la qüestió central: es tracta de continuar vivint i guanyant-nos la vida als Pirineus, on les oportunitats no ens sobren.

La temptació de la tutela per part d'entitats conservacionistes i d'algunes formacions polítiques que diuen, sovint des de fora, què convé i què no convé als Pirineus conté dos prejudicis: que es farà malament i que som ciutadans de segona. Es dona per fet que els eventuais Jocs als Pirineus agreujaran el canvi climàtic i que no convenen. I punt.

De fet, sembla que tots els debats del món conflueixin en aquesta candidatura, es podrien acabar resumint en la frase *NIMBY - not in my backyard*, ben clara en algunes veus contràries, incapaces de concretar per què els Jocs no convenen al Pirineu, però sí a altres llocs del món on van a

competir i a guanyar-se la vida.

Hi ha el debat de les infraestructures: s'han de fer igual, no calen els Jocs, diuen. Evidentment, però si les infraestructures no es fan, llavors, per què neguem que els JJOO hi poden ajudar? També hi ha el debat del 'No és el que necessiten els Pirineus': i quines són les alternatives reals per deixar passar una oportunitat per a la que estem dotats, preparats i il·lusionats? Perquè és evident que al Campionat del Món de Vòlei Platja i al Campionat Mundial de Surf, no hi podem optar.

La suma i la participació activa dels territoris dels Pirineus farà possible una candidatura als Jocs d'Hivern basada en criteris de sostenibilitat mediambiental i en l'aprofitament de les infraestructures esportives existents, d'acord amb els criteris del COI i els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

És una oportunitat il·lusionant, que requereix un lideratge públic fort i un gran consens i que no podem deixar passar. A les pirinenques i als pirinencs, se'ns està posant en la situació d'haver de declarar que ens estimem els Pirineus i que els respectarem, i que ens falten oportunitats per continuar-hi vivint i guanyant-nos-hi la vida. Doncs, ja està dit.

Sílvia Romero Galera

Diputada pel PSC per Lleida, Pirineu i Aran al Parlament de Catalunya

[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]